DÖVAS
församlingsblad

2/2020

40 1980–2020

EV. LUTH. KYRKAN I FINLAND
Kyrkans central för det svenska arbetet

Dövprästerna
i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt/Hela landet/Kyrkostyrelsen:
Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:
Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:
Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:
Leila Ikonen (1.11.2019–30.4.2020)
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: leila.ikonen@evl.fi

Åbo distrikt:
Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Teckenspråkskunnig församlingspastor:
Meri Yliportimo
Larssonsvägen 1
10600 Ekenäs
Mobiltelfon: 044-7553601 (sms/Whatsapp)
e-postadress: meri.yliportimo@evl.fi

Lappo distrikt:
Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:
Mirva Kulmala
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-postadress: mirva.kulmala@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 41
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
21.9

MILJÖMÄRKT
441 697
Tryckeri

En natur att leva i

Otaliga är dina verk, o Herre!
Med vishet har du gjort dem alla,
jorden är full av vad du skapat.
Ps. 104:24

Jag läste i en tidning att man igen kan se bergskedjan Himalaya från norra Indien. Det har inte på varit möjligt att se bergstopparna på 30 år. Luften har varit så full av föroreningar. Nu när Corona-krisen har tvingat människorna att stanna hemma har naturen fått vila. Luften är renare i Indien igen.

Här i Finland kanske vi har svårt att förstå hur förorenad vår värld varit. Vi har alltid kunnat andas frisk luft och äta bär direkt från marken. Jag hoppas att det fortsätter att vara så.

Gud har gett oss naturen att leva i och ta hand om. I 1 Mos. 1:28 välsignar Gud människorna och säger: ”Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden och lägg den under er. Härska över havets fiskar och himlens fåglar och över alla djur som myllrar på jorden.” Gud ville att vi människor skulle leva av det naturen ger: odla och skörda, plocka frukt och bär. Vi har också rätt att äta djurprodukter. I Bibeln äter människan kött, särskilt fisk. Det Gud vill är att vi är omtänksamma och lever så att naturen och djuren mår bra.

Då vi ser hur vi i rika västvärlden lever, ser det ut som om vi missförstått Guds ord. Vi lever som om allt var vårt. Vi har uppnått en god levnadsstandard och har svårt att ändra på vår livsstil. Men vår goda levnadsstandard bygger på orättvisa. Vi har i flera hundra år använt naturresurser från länder som blivit fattiga eftersom de inte får tillräckligt betalt. Vi tänker inte alltid på hur djuren eller naturen mår då vi vill njuta av en fin kötträtt eller ofta resa på semester till länder långt borta.

Förlåt oss Herre att vi inte alltid tagit så bra om det du skapat. Lär oss att märka vad vi gjort. Hjälp oss att nu vårda vår natur bättre. Lär oss att njuta av livet på ett sätt som inte förstör naturen så mycket.

Vi gör inte alltid det som Gud vill att vi skall göra, men ändå är han alltid hos oss. Gud lämnar oss inte ensamma. Gud är med oss och vill lära oss att leva på ett bättre sätt. Om vi låter Gud tala till oss genom Bibeln eller bön, så kan han hjälpa oss. Vi viktiga och värdefulla just sådana som vi är. Gud har skapat oss sådana som vi är. Men vi har fått rätt att välja själv. Därför väljer vi ibland fel. Därför måste vi ibland ändra lite på våra vanor.

Midsommaren är här! Nu kan vi se Guds skapelse som allra vackrast. Det är ljust nästan dygnet runt. Hoppas vi alla på något sätt kan njuta av sommaren – trots att den kan bli annorlunda i år. Hoppas vi ändå kan gå ut i Guds vackra natur! Sticka in fötterna i varm sand eller känna gräset kittla våra bara ben. Simma eller svalka fötterna i ljummet vatten. Känna blommornas doft och smaka på bär och frukt. Och förhoppningsvis igen se torg och sommarvarma gator igen fyllas av glada människor.

Glad och välsignad sommar till er alla!
önskar Maria

Präster som tjänat finlandssvenska döva

Under de 40 år som Dövas församlingsblad utkommit har fyra präster arbetat heltid bland finlandssvenska teckenspråkiga: Eino Savisaari, Bernt "Kau" Kaustell, Janne "Jan" Rissanen och Maria Lindberg. Till den här artikeln har Maria Lindberg intervjuat de tidigare dövprästerna Kau och Janne samt en av Einos arbetskamrater och vänner, som vill förbli anonym.

Eino.

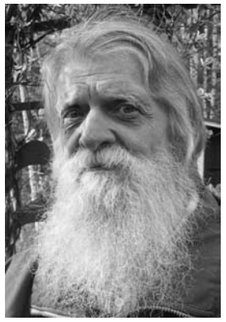

Kau.

Janne.

Maria.

Eino Savisaari

Eino Savisaari arbetade som dövpräst under åren 1961-1988 i Åbo distrikt. Det fanns ju inte då ännu någon dövprästtjänst i Borgå stift.

Eftersom Eino var CODA har han under hela sitt liv levt i dövas värld. Hans föräldrar lyckades uppfostra och utbilda sina barn bra och har uppmuntrat dem att stöda döva. Det ledde till att Eino var som fisken i vattnet i världen och väldigt omtyckt. Han beskrivs som en "gamla skolans man". Eino hade ett vackert teckenspråk och var bra på att förklara saker tydligt.

Eino var en väldigt behaglig människa. Han uppnådde en stor vördnad från alla håll. Eino visste sitt eget värde och krävde mycket av sig själv. Däremot lyssnade han inte alltid på sig själv. Han ville vara med i allting vilket innebar att han tröttade ut sig själv.

Eino insjuknade i melanom och dog år 1989.

Bernt "Kau" Kaustell

Bernt "Kau" Kaustell arbetade som dövpräst från augusti 1992 till februari 2005. Han var den första dövprästen i Borgå stift. Kau säger att få lära känna döva var det mest positiva med att vara dövpräst. Besöken hos och möten med döva, gudstjänsterna, förrättningarna, de olika samlingarna och hembesöken runt om i Finland gjorde hans arbete meningsfullt. Kau reste också utomlands. Besöken i Norden och till och med Afrika gav många rika och fina erfarenheter.

Dövas kultur och teckenspråket fascinerar honom. Kau upplevde att han blev accepterad och välkommen trots att han är hörande. Han gläds över att ha fått lära känna dem som arbetar inom dövas församling: Präster, diakoniarbetare, lekmän, hörande och döva. Han vill också lyfta fram tolkarna och alla rehabiliteringssekretere som genom sitt kunnande stödde och gjorde arbetet möjligt.

Kau upplevde att teckenspråket utgjorde den största utmaningen i arbetet. Han önskade ofta att han hade börjat lära sig teckenspråk många år tidigare. Kau medger att han var lite avundsjuk på hur lätt och obehindrat döva barn och dövas hörande barn tecknade. Kau minns hur han en gång träffade Almaz och Nabai Kauppinens hörande son i samband med en skriftskola i Åbotrakten. Medan de talade kom Almaz och började teckna med sonen. Sonen fortsatte tala med Kau samtidigt som han tecknade om något helt annat med sin mamma!

Kau medger att det ibland var jobbigt att vara dövpräst, men han är glad och tacksam för tiden han fick vara dövpräst i Borgå distrikt. Han lever idag som pensionär och njuter av livet på landsbygden.

Janne "Jan" Rissanen

Janne arbetade som dövteolog åren 2005–2008. Han vikarierade Bernt Kaustell.

När Janne började arbeta som dövteolog kände han sig lite nervös eftersom han inte hade någon mentor som visste något om teckenspråkigt arbete. Han fick fria händer att jobba och utveckla dövarbetet. Efter några år kom han med nya idéer och föreslog vad som skulle göras, men var tvungen att förklara mycket.

Den viktigaste uppgiften var att planera ett kyrkligt program för unga teckenspråkiga. Det var en utmanande uppgift.

Han skötte också Dövas församlingblads arbete och informerade på svenska med stödgruppen.

Janne upplevde att det i början var svårt att se människors tankar. Det tog lång tid att förstå dem. Trots många svårigheter upplever Janne att det känns mycket bra att få jobba som en teckenspråkig präst.

Janne blev prästvigd år 2010 och reste till Israel där han arbetade som dövpräst av ELCJHL (The Evangelical Lutheran Church in Jordan and the Holy Land) åren 2010–2014. Janne arbetar som dövpräst i Helsingfors distrikt sedan 1.11.2014.

Maria Lindberg

Maria började arbeta i december 2009 som dövteolog. I april 2010 blev hon prästvigd. År 2012 skars tjänsten ner till 60%. Efter det arbetade Maria först kort med sociala medier och senare inom olika församlingar vid sidan om dövprästtjänsten.

Sedan år 2018 har Maria arbetat 60% som dövpräst och 40% som sakkunnig i dövarbete och tillgänglighet på finska verksamhetsavdelningen.

Det positiva med att vara dövpräst är att få lära träffa olika slags människor. Fira gudstjänst med dem. Göra hembesök och besöka olika dövföreningar. Men också få delta i nationella evenemang så som Dövas svenska dagen fest, Dövas kulturevenemang och De dövas missions årsmöte och -fest.

Att lära sig teckenspråk och dövas kultur är två stora utmaningar. I början lärde sig Maria teckenspråket snabbt, men saknar någon att dagligen teckna med. Det är svårt att hålla teckenspråkskunskaperna uppdaterade, men hon försöker förstå och lära sig mer hela tiden.

Text: Maria Lindberg
Bilder: Privata samlingar

Dövprästen *hälsar*

Hej!

Vid årsskiftet tänkte jag: "Nu går vi igen in i det galna 20-talet". Jag gjorde mig lustig över det och bytte min profilbild på facebook till en med 1920-talstema. Då kunde jag inte ana hur galet detta år verkligen skulle bli.

Nu är allting annorlunda. Jag sitter hemma och skriver. I redan sju veckor har jag och många andra arbetat på distans. Just nu är bibliotek, muséer och restauranger stängda, men till sommaren börjar samhället igen öppna upp. Vi får bara teckna med personer över 70 år via tekniska hjälpmedel eller utomhus på avstånd. Jag kan tro att det känns mycket svårt för många äldre döva som inte får träffa varandra. Nej, inte kunde vi på nyåret ana vad coronaviruset skulle ställa till med.

Vi vet ändå att denna svåra tid har ett slut. Vi vet inte när det sker, men vi vet att det kommer att ske. Vi i Resursgruppen hoppas naturligtvis att vi kan fira Dövas församlingsblads 40-årsjubileum i augusti och september. Jag väntar på att få träffa er och teckna med er igen ansikte mot ansikte. Det är svårt nu, men vi får komma ihåg att vad som händer är vi inte ensamma. Gud är med oss varje dag. En dag ses vi igen!

Maria

Teckenspråkiga gudstjänster under corona-krisen

I mars började kalendern att tömmas på gudstjänster och möten. Då var det inte längre tillåtet att samlas och fira gudstjänst tillsammans. För dövarbetet betydde de här begränsningarna att alla teckenspråkiga gudstjänster avbokades. Eftersom de flesta döva är äldre än 70 år gick det inte att ses på andra sätt heller.

Påskgudstjänster på facebook

Lyckligtvis har tekniken gjort det möjligt för vem som helst att spela in videor. Präster och diakoner började filma och publicera teckenspråkiga andakter och gudstjänster. Fram för allt under de första veckorna var utbudet av andakter på facebook stort.

Sedan kom påsken och det blev klart att det inte gick att ordna nattvardsgudstjänster då heller. På finlandssvenskt teckenspråk har det publicerats två andakter och en gudstjänst. Rebecka Stråhlman tecknade en andakt för Borgå svenska domkyrkoförsamling. Meri Yliportimo tecknade en andakt på skärtorsdagen i Ekenäs kyrka. Påskdagens gudstjänst var på både finskt och finlandssvenskt teckenspråk. Diakon Helena Rakemaa tecknade en psalm. Dövpräst Janne Rissanen tecknade prästens delar och Maria Lindberg predikade.

Det var meningen att vårens teckenspråkiga gudstjänst i Västra Nyland skulle firas 26.4 i Karis. Nu blev det ju inte så. Maria Lindberg och Meri Yliportimo valde att ändå publicera en teckenspråkig gudstjänst just denna dag. De tecknade tillsammans en gudstjänst med temat ”Den gode herden”.

Påskdagens gudstjänst med Maria Lindberg och Janne Rissanen kan ses på YouTube-kanalen Viittova seurakunta.

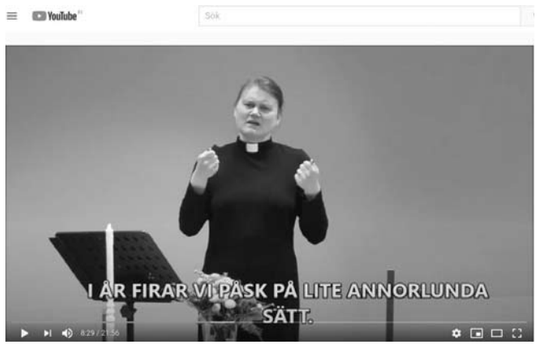

På Servicecenter Salmela i Åbo hölls gudstjänst genom fönstret!

Gudstjänst genom fönstret

Det finns ändå människor som inte kan att se på gudstjänster via dator. Då kom några dövarbetare på en god idé. De höll gudstjänst så att diakonen och prästen satt bakom fönstret och tecknade. De äldre har suttit inomhus och deltagit i gudstjänsten. Gudstjänst har firats så åtminstone vid några äldreboenden i Egentliga Finland och i östra Finland.

Tolkade gudstjänster på tv

Alla gudstjänster i hela landet har antingen spelats in på förhand eller streamats. Glädjande nog har en del av dem också tolkats till teckenspråk. Seinäjoen seurakunta och Vaasan suomalainen seurakunta har publicerat tolkade gudstjänster på sina webbsidor och på facebook. Några finlandssvenska gudstjänster har inte tolkats till teckenspråk.

I mars valde också Kirkon viestintä (den finska avdelningen för kyrkans kommunikation) att börja med teckenspråkstolkade tv-gudstjänster som sänds på våren med start från 26.4. Gudstjänsterna heter Studiokyrka eftersom de är inspelade i studion Tohloppi i Tammerfors. Tolken har synts i en liten ruta i nedre hörnet.

Dövpräst Marja Saukkonen tecknar Psalm 23, Herren är min herde, på finskt teckenspråk. Klippet finns på YouTube-kanalen Viittova seurakunta.

Dövpräst Janne Rissanen från en gudstjänst på finskt teckenspråk. Gudstjänsten kan ses på YouTube-kanalen Viittova seurakunta.

Studiokyrkans gudstjänst Den gode herden sändes i tv och tolkades till teckenspråk.

Idag, 5.5.2020 meddelade biskoparna att man från och med 1.6.2020 igen kan börja fira gudstjänst med församlingen närvarande igen. Så förhoppningsvis ses döva snart igen vid nattvardsbordet!

Text: Maria Lindberg
Foto: Skärmdump

Fråga *dövprästen*

Begravdes alla i grottor under Jesu tid?

Det var vanligt att judarna begravdes i grottor på Jesu tid. Men inte alla. Endast de rika hade råd att lägga sina döda i grottor.

Det fanns två olika typer av grottor. En del var rymliga, så stora att man kunde gå in i dem. De vanligaste familjegravarna var mindre; ungefär 1 m höga och 2 m djupa. I gravarna kunde det finnas många kroppar.

Innan liken lades i gravarna tvättade man kropparna och smorde in dem med oljor och väldoftande kryddor. Kroppen virades in i dukar och fick sedan ligga i grottan tills bara benen var kvar. Sedan samlades benen i ett ossuarium, alltså en liten kista av sten. Kistan lades tillbaka i graven. Genom att samla benen i mindre kistor fick man flera kroppar att rymmas i samma grav.

Den största delen av invånarna hade inte råd att låta begrava sina döda i grottor. Fattiga begravdes i massgravar eller i enklare gravar som inte togs lika bra hand om. En del begravdes också i marken. Åtminstone främlingar och en del av dem som blivit avrättade blev begravda i särskilda åkrar. En del brottslingar fick en väldigt grym död. De blev korsfästa och kastades sedan till vilda djur. Domen gick ut på maximalt lidande och förnedring.

Enligt Bibeln blev Jesus dömd som en förbrytare. Han blev korsfäst. Ändå sägs det att Jesus lades i en grotta. Det betyder att han uppfattades vara en viktig person.

Källa: Uro, R. & Lehtipuu, O. Nasaretilaisen historia. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy. 2001.

HAR DU NÅGOT du undrar över? Något i tron, vardagen eller gudstjänsten. Fråga gärna! Dövprästen svarar. Vi sätter inte ditt namn i tidningen.

Hur har coronaviruset påverkat din vardag?

Vi bad några personer skriva och berätta om vad som är annorlunda nu när vi har coronaviruset som begränsar hur vi lever och arbetar. Vi bad dem också att ta ett foto på nånting de sysslar med.

Olof och Sisko Ahlskog, Helsingby

Den 10.3.2020 kom det otrevliga coronaviruset hit till nästan hela Finland och hela världen, så följande vecka sa min arbetsgivare åt oss anställda, att vi får jobba hemma som distansjobb. Men ett problem är att mitt jobbs bokföringsprogram finns inne i min arbetsdator, inte inne i vår dator här hemma, så jag måste jobba 3-4 kvällar på jobbet för att undvika träffa folk. Jag har tagit semester 1-2 dagar/vecka.

Tidigt på morgonen före kl 8 (2-3 ggr/vecka) köper jag mat åt oss och mina föräldrar. De får inte åka till butiken och apoteket, så jag och min syster hjälper dem.

Vi brukar gå ut och ta en promenad. Nu är det vår och snart är det sommar och då kan vi vara mera ute och göra trädgårdsarbete och fara till sommarvillan utan att träffa folk.

Min fru Sisko har distansjobb nästan varje dag här hemma, och ibland tar hon kontakt med döva via Zoom eller Skype.

Vi hoppas att nästa höst ska coronaviruset minska i hela Norden, så att vi alla kan leva ett normalt liv.

Idag 12.5. är det första gången jag är med och pratar med döva via Zoom.

Olof och Sisko diskuterar med döva pensionärer via Zoom.

Robin Hänninen, Helsingfors

Jag var tvungen att avbryta min resa i Australien på grund av coronaviruset. Planen var att stanna i Australien till november, men jag åkte hem igen 19. mars. Det var en tråkigt situation, men det känns tryggt med säkerheten i Finland. Jag tog tillbaka mitt gamla jobb i Helsingfors och vardagslivet blev normalt, fast man får stanna inne hela tiden förutom då man är på jobbet.

Robin Hänninen i Bangkok, på väg hem till Finland.

Sanna och Dövas seniorklubb firade första maj via Zoom.

Sanna Ala-Välkkilä, Vasa

Den vanliga församlingsverksamheten har paus och min mottagning på diakonikansliet är stängd. Jag jobbar på distans där hemma, eller med praktiska saker i Vasa. Man måste ändå se till att alla människor klarar sig. Om en döv senior behöver hjälp med att handla mat eller gå till apoteket, så hjälper jag till. Jag far också hem till döva och tecknar i dörröppningen, eller så att jag är utomhus och den döva står på balkongen eller terrassen. Alla döva har inte mobiltelefon eller internet, så vissa saker måste skötas på det här viset. Under några veckor har vi nu haft dövas seniorklubb som nätklubb via Zoom. Det finns också teckenspråkiga gudstjänster och andakter på Facebook och YouTube. Inom församlingen hoppas vi att vi kan ha normal verksamhet igen på hösten så att vi kan träffas ansikte mot ansikte!

Veera Koskela fick hjälp av Sanna med matinköpen.

Brita träffar barn och barnbarn för en stunds fika utomhus.

Brita Edlund, Stockholm

Här i Sverige, i Stockholm, där jag bor sen knappt 12 år, har man gett tydliga rekommendationer, inte förbud, att vara försiktig, inte resa, inte träffas i större grupper. Och alla 70+ ska hållas inne, eller ta promenader ensamma. Speciellt om man har underliggande sjukdomar som högt blodtryck eller hjärtproblem måste man vara försiktig.

Andra länder har mycket hårdare tag än Sverige.

Jag är 69 år, frisk, tar inga mediciner, känner att jag mår bra. Min lilla hund Labolina måste få komma ut 5 gånger varje dag! Jag tar långa promenader i skog och mark och hittar hela tiden nya platser att ströva i tillsammans med henne.

Bibliotek och simhallar är öppna hos oss. Så jag lånar böcker, läser mycket och går på vattengympa 2 gånger/vecka. Men jag åker inte in till city, biograferna, museerna, utställningarna är stängda. Jag tycker mycket om att gå på bio, men det får bli sen... senare.

Jag träffar barn och barnbarn ganska ofta men då är vi ute. Det är härligt väder nu, så idrottsplatser och parker är bra ställen att träffas på. Ibland tar vi med en korg med fika och njuter tillsammans. Men vi försöker hålla avstånd, 2 meter, fast det är svårt. Frågor som: ”Varför kan vi inte få sova över?”, ”Du är ju inte sjuk och vi är inte heller sjuka”, är ständigt återkommande. Men vi är försiktiga. Inte ännu, men sen… senare.

Och jag längtar till Dalaskog på Kimitoön i Finland. Där har jag mitt smultronställe. Hoppas att få komma dit snart och hoppas att pandemin lugnar sig, även om vi förstår att det kommer att ta tid, lång tid. Men vi vet att så länge det finns liv finns det hopp!

God sommar ö. Bredlund

Funderingar i coronatider

Hej på er alla!

Här kommer en vår- och sommarhälsning från Rolf i dessa tråkiga tider med Corona-virus. I slutet av år 2019 startade redan sjukdomen i Kina, men de ansvariga ville inte i tid låta världen veta, att detta var och kunde bli allvarligt. Idag när människor reser vart som helst i världen, tog det bara en kort tid innan smittan var spridd. Speciellt fort drabbades Italien, säkert var en orsak de många kontakterna mellan modevärlden i t.ex. Milano och de kinesiska samarbetsfirmorna. Efter den här pandemin kan det hända att det inte längre blir möjligt att flyga i världen som förut. Säkert blir det åtminstone mycket, mycket dyrare.

Rolf som tillhör riskgruppen över 70-åringar och med grundsjukdomen diabetes, har därför försökt leva så att han hållit sig ifrån andra människor. Hans syster har envisats med, att i början, varje vecka åka till butiken och hämta hem det som Rolf beställt. Rolf bor 11 km utanför Ekenäs i skärgården och systern för närvarande i Degerby så det har blivit ca 40 km butiksresa enkelväg. Det har varit spännande att handla åt en annan människa tycker systern. Det är olika saker man är van att handla och att hitta platserna för varorna tar lite tid. Men till all tur är butikerna små i Ekenäs – inga stora köpcentra här!

Rolfs tid har den här våren bara fyllts av arbete – eftersom alla nöjen är inhiberade! Han har fått mycket motion med att jobba i skogen och göra ved för uppvärmningen av sitt hus, värmepanna med ved och till vår mammas gamla hus. Den mesta tiden har ändå gått åt till att kratta backarna på hemgården, kring det egna huset och kring barndomshemmet och längs stranden. Massor kvistar och löv att samla ihop och sedan bränna när man har fått göra det. Det måste vara tillåtet att elda utomhus och det får inte blåsa för mycket. Det har blivit många otroligt stora högar som Rolf täckt in med presenningar i väntan på den rätta tidpunkten. När vi krattat tillsammans har vi skojat att om varje blad skulle vara värt 1 cent skulle vi för länge sedan vara miljonärer...

Det behövs en hel del ved för att värma två bostadshus under ett år. Den här högen har köpts in, men skall radas, torkas, sågas och klyvas innan klabbarna kan sättas i spisen eller pannan.

Rolf väntar otåligt på att få träffa sina döva vänner och andra bekanta. Han är medlem i fyra olika föreningar/grupper och sitter i två styrelser, och de flesta aktiviteterna skulle ske i Helsingfors. Så nu har det inte blivit några resor på länge. Han tänker också ibland på sin gamla, insomnade förening; Västra Nylands Dövas förening där han länge var ordförande och också kassör i 27 år. Det var roligt att hålla kolla på pengarna och göra bokslut.

Via diabetesföreningen i västra Nyland var han i maj anmäld till en utfärd till östra Nyland och en motionsdag i Pojo, men de har också inhiberats. Lika illa verkar det att gå med den sommarresa i juli som han skulle ha åkt på tillsammans med sin syster längs Skärgårdens Ringväg.

På hemgården finns flera bostadshus och uthus som måste hållas i skick. Rolf sköter också om gårdsmiljön med många fina blomland, så han är sysselsatt från morgon till kväll. Jobbet är ensamt, men via sin Ipad håller han på kvällarna kontakt med döva och hörande vänner. Han är också en ”nyhets-freak” som följer med de flesta nyhetssändningarna i TV. Men, liksom många andra, har han börjat tröttna på alla Corona-nyheter och hoppas av hela sitt hjärta på att

En ny upplevelse – att sitta på Ekenäs torg med en kaffe och bulle i solskenet. Köpet gjordes via en mobil försäljningspunkt, eftersom caféet bakom är stängt. Där sitter bara nallarna i fönstret.

detta ”tillstånd” skall ta slut och att vetenskapsmännen skall hitta på ett fungerande vaccin!

I dessa annorlunda tider glömde Rolf också att svara på enkäten om den här tidningens framtid. Skall det fortsättningsvis vara två skilda tidningar eller skall det bli samarbete mellan finskt och svenskt? Ingen lätt fråga det heller!

Rolf Westerlund,
intervjuad av systern Iwe

Hälsningar från Ekenäs!

Vi lever i sannerligen annorlunda tider. Det är redan en tid sedan vi har fått mötas personligen, fira mässa tillsammans och dricka kyrkkaffe därefter, men gemenskapen finns ändå! Gemenskapen finns kvar inom oss, och kanalen att dela den har bara ändrats.

När jag skriver denna text är vädret ute väldigt vackert, våren är här. Vårens ankomst påminner oss om tidens gång. Ljuset återvänder efter den mörka vintern och dagarna blir längre. Också denna svåra tid kommer att gå förbi. En dag kan vi igen känna oss trygga. En tanke som tröstar mig, och som jag önskar att också kan trösta den som det behöver, är att inte heller under dessa tider är vi helt ensamma trots socialt avstånd och isolering. Gud är med oss. Han lever med oss genom både goda och svåra tider, både ljusa och mörka tider. Allt får vi lägga i Hans hand.

Jag önskar er alla en god och välsignad vår- och sommartid. Hoppas att vi snart kan ses igen!

Text & foto: Meri Yliportimo

Vackert blommande träd vid Ekenäs torg.

Familjenytt

Avlidna

Mimmi Lyydia Savolainen
f. 14.6.1935, Pasmajärvi
d. 8.2.2020, Björneborg

Kustaa Aadolf Leppänen
f. 24.10.1929, Lappvesi
d. 16.3.2020, Lauritsala

Terttu Marjatta Suutari, f. Oksanen
f. 3.11.1945, Hankasalmi
d. 29.3.2020, Jyväskylä

Yngve Rolf Gunnar Sundell
f. 17.12.1940, Jakobstad
d. 23.4.2020, Vasa

Tuula Leimanzik (f. Rajala)
f. 5.6. 1952, Sodankylä
d. 3.5. 2020, Bochum, Tyskland

Fast dagen är till ända
än skimrar äng och strand.
Var blomma och var slända
allt skapat av Guds hand.
I solens höga bana
och nattens mjuka dis
Du låter mig här ana
en skymt av paradis.

Ur Mark Levengoods bok
Hjärtat får inga rynkor

Kyrklig information

Händelsekalender

5.9 kl 11–16. Dövas församlingsblads 40-årsjubileum på Nilsasgården i Sibbo.
Lunch, program, andakt och kaffe med tårta.
Anmälning till Maria Lindberg senast 21.8.
Välkommen!

Maria Lindberg har semester:
19–28.6
13.7–9.8

Kyrkans handlingsprogram

”Aktivt delaktig - kyrkans handlingsprogram 2019–2024 för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning” publicerades i december 2019. Handlingsprogrammet lyfter fram att alla människor har rätt att vara aktiva i kyrkan oberoende om man har någon funktionsnedsättning eller inte. Tidigare har handlingsprogrammet utkommit på finska, svenska, lättläst finska och som finska ljudfiler. Nu finns handlingsprogrammet också på finskt teckenspråk. Dokumentet är uppdelat i 23 delar. Du kan för tillfället se på det på adressen https://evl.fi/plus/yhteiskunta-ja-kirkko/saavutettavuus/aktiivisesti-osallinen. I framtiden kommer det också att finnas på en svensk hemsida.

Tills vidare finns programmet översatt till finskt teckenspråk.

Resursgruppen på instagram

Nu kan du få information om vad som är på kommande också via instagram. Du hittar kontot på namnet **kyrkansdovarbete**.
Följ oss gärna!

Information om gudstjänster och annat program finns också på text-tv s. 797/8-11
(och 558/34 på finska).

Ordförklaring: ikon

En ikon är en helig bild. Ordet ikon kommer från det grekiska ordet eikon, som betyder bild. Ikoner kan föreställa Kristus, Jungfru Maria eller något helgon eller en ängel. Det kan också finnas mer än en person på ikonen. Ikoner är ofta målade på trä, men kan också finns i mosaik eller som freskon, alltså väggmålningar.

En ikon är inte vilken bild som helst. Deras uppgift är att berätta och påminna om det heliga. Beskriva det som är större än oss. Ikoner har ibland kallats för ”ett fönster till himmelen”. Vi blir påminda om det sköna som väntar oss i himmelen. Vi kan be vid en ikon. Den kan hjälpa oss att få kontakt med Gud. Den kan lugna oss och stänga ut allt annat.

I den ortodoxa kyrkan har det funnits ikoner sedan år 700–800 e.Kr. Ikonerna är väldigt viktiga i den ortodoxa tron. I en ortodox kyrkan finns därför en massa olika ikoner. Människor tänder ljus vid ikoner, ber vid dem och till och med kysser ikonerna. I lutheranska kyrkorna har inte ikonerna en riktigt lika stor betydelse, eftersom vi inte tillber helgon. Men inte är de utan betydelse för oss heller. De finns i kyrkor, församlingshem och privata hem för att påminna om

att det finns något större än vi. De påminner om att Gud finns hos oss fastän vi inte han se honom.

Kanske det ibland känns som att ikonerna ser på oss. Det är meningen att ikonen skall se på oss. I ikonens ögon kan vi möta något större än oss själva. Vi ser inte direkt Gud i en ikon. Ikonen påminner ändå oss att Gud alltid ser oss. Gud ser på oss med en kärleksfull blick. Vi är inte ensamma.

Text & foto: Maria Lindberg

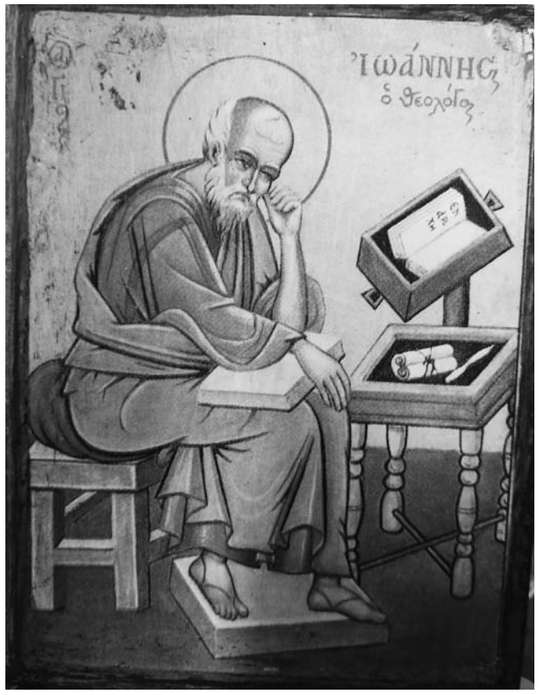

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn: .....

Tidigare adress: .....

Ny adress: .....

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Enkäten

Det har bara kommit några svar på enkäten om Dövas församlingsblad som fanns med i Dövas församlingsblad nr 1/2020. En del sade att svarstiden blev för kort. Jag ber om ursäkt att vi glömde att förlänga svarstiden innan tidningen gick i tryck. Eftersom jag gärna vill veta vad ni tycker om tidningen har fått mer tid att ni svara. Jag önskar få era svar senast 21.9 (samma datum som läsartexterna skall lämnas in). Lotteriet blir också först i höst.

Utgående från de svar som kommit in så:
-läser ni tidningen.
-det finns lite för mycket text i tidningen, men den är lätt att förstå.
-mängden bilder är lämplig.
-ingen av läsarna vill att tidningarna skall sammanslås.

Jag vet inte ännu OM tidningarna sammanslås eller inte. Förhoppningsvis kan jag berätta mer om det i Dövas församlingsblad nr 3/2020.

Enkäten gick också till dem som läser Hiljainen seurakunta. Inte heller de ville att tidningarna går samman, men om det sker så hoppas läsarna att tidningarna behåller sina nuvarande namn. En liten grupp av de som svarade föreslog namnet Viittova seurakunta, på svenska Den tecknade församlingen. Samma namn som en grupp på facebook har.

Maria

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

WhatsApp

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

skype

maria.lindberg@evl.fi

Post

KSCA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors

EV. LUTH. KYRKAN I FINLAND